

Medlem fra Ringkøbing, Partiets Ordfører, har udtalt Haabet om, at Forhøjelsen af Jernbanetaksterne maatte blive gennemført allerede i denne Samling, og den højtærede Finansminister som den elskværdige Mand, han er, sagde: For min Skyld skal der intet være til Hinder derfor, vær saa artig, mine Herrer, med største Fornøjelse! Hvis den højtærede Finansminister vedblivende vil være saa forsigtig ogsaa i Fremtiden, at han ikke selv tager Initiativet til at stille Forslag, men lader de andre, hans Medarbejdere, hans allierede til den ene eller den anden Side, gøre dette Stykke Arbejde for sig og ogsaa først slutter til, naar han ser, de andre ere begyndte, og først plukker Pæren, naar han ser, den er moden, er det, jeg siger, at saa ere de Moderate i dette Ministerium de stærkeste, saa vil det ikke være muligt hverken for det ærede Medlem fra Ringkøbing eller nogen anden Fraktion indenfor Partiet at slaa Benene fra dem.

Efter dette skal jeg gaa over til at rette et Spørgsmaal til den højtærede Konseilspræsident. Der gik for omtrent 2 Maaneder siden en Meddelelse gennem forskellige Blade om, at Konseilspræsidenten ved et Møde i Jylland — jeg tror, det holdtes den 25. August — skulde have brugt en Udtalelse, saalydende: Vor Nation er den værste til at bande. Nu vil jeg ikke indestaa for, at de Blade, hvori jeg har set denne Udtalelse, have refereret korrekt, og jeg retter altsaa det Spørgsmaal til den højtærede Konseilspræsident, om han vedtænder sig denne Udtalelse og i saa Tilfælde, med hvilken Berettigelse han har brugt den. Sagen er nemlig den, at efter det Kendskab, jeg har til en betydelig Del af dette Lands Befolkning, ganske særlig Landbefolkningen, er der for mig ingen Tvivl om, at den Uvane at skulle bekræfte sin Tale med Eder i de senere Aar er meget stærkt paa Retur i vort Folk, og jeg tror, at det ikke mindst er den danske Folkehøjskole, som har Fortjenesten af, at dette er Tilfældet. Men naar nu Forholdet er dette, og naar det er utvivlsomt, at der paa dette Omraade ikke er noget statistisk Bureau, der har gennemarbejdet disse Forhold, kunde jeg altsaa ønske at spørge den højtærede Konseilspræsident, med hvilken Berettigelse han har sat et saadant Stempel paa vort Folk. Dette er dog ikke ganske ligegyldigt, da det er Landets Konseilspræsident, der har brugt denne Udtalelse.

Jeg skal derefter vende mig til det

ærede Medlem fra Silkeborg (Stensballe). Det ærede Medlem sagde i sin Tale forleden efter at have udtalt Ønsket og Haabet om, at Socialdemokratiet kunde blive et revisionistisk Parti, at han havde ikke megen Tro til, at dette kunde ske, men saa tilføjede han, at „kunde det alligevel ske, blev det sikkert til fælles Glæde, utvivlsomt særligt for de Radikale, der jo godt vide, at Socialdemokraterne regne ogsaa dem til de konservative“. Jeg vil gerne hertil sige, at jeg har ikke mødt nogen Socialdemokrat, der har forsøgt paa at tillægge mig Betegnelsen „konservativ“. Derimod ved jeg, at det radikale Venstre som Parti vil føre en saa retliniet demokratisk Politik og navnlig i Kampen mod den privilegerede Valgret vil tage en saa klar og bestemt Stilling, at selv om der kunde findes en Socialdemokrat, der i Desperation eller lignende skulde tillægge os et saadant Prædikat, vilde ikke et eneste fornuftigt Menneske tro derpaa.

Det ærede Medlem siger videre i sin Tale — med den højtærede Formands Tilladelse maa jeg maaske citere et Par Linier af denne, der findes i Tidenden, Sp. 320: „Men en Ting vil jeg i alle Tilfælde henstille til de Radikale: om de dog ikke kunde være tilbøjelige til ikke oftere at indlade sig paa en omfattende Alliance med Socialdemokraterne. Det var meget ønskeligt, om det kunde gaa dem, som det i sin Tid gik Jens Busk. Han begyndte med at udtale, at Alliancen med Socialdemokraterne var den sundeste og sandeste Alliance, man kunde tænke sig. Men da han blev ældre og mere erfaren, talte han paa en anden Maade, da brugte han saa stærke Udtryk mod dem, at jeg ikke her skal gentage dem. Da mente han, at det var et samfundsødelæggende Parti“. Ja, er det ikke yndigt at høre! Man mærker, at det ærede Medlem er en ny Mand i Politik. Hvor var han nemlig henne i Aarene efter 1894, da Reformpartiet i det intimeste Samarbejde med Socialdemokraterne af yderste Evne bekæmpede det moderate Venstre, hvis bedste Mænd staa i Spidsen for den nuværende moderate Regering for at fortsætte den Politik, som Reformpartiet og Socialdemokraterne ved forenede Kræfter slog i Stykker mellem Hænderne paa disse samme Mænd? Ja, ved det ærede Medlem maaske ikke, at det i høj Grad skyldtes et uegennyttigt Arbejde fra Socialdemokratiets Side, at de Moderate og Højre ved Aarhundredskiftet vare blevne saa svækkede og saa magtesløse i politisk Hen-